

Hans Majestæt Kongens Tale til sextende ordentlige Storthing ved sammes Aabning.

Gode Herrer og Norske Mænd!

Siden Jeg sidst befandt Mig i Eders Midte har en tung Sorg rammet Os. Det Norske Folk har sørget med Mig over en elsket Konges og Faders Bortgang, og Min første Hilsen til Eder ved Bort Gjenhyn indeslutter Min dybe og inderlige Tak for denne Eders Deeltagelse, ligesom Min første Handling blandt Eder skal være den i Eders Paahør at gjentage den Eed, Jeg skriftligen allerede har aflagt som Eders Konge, og som har beseglet det Baaud, der allerede forlængst har fæstet Mig til det Norske Folk:

„Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Constitution og Love; saa sandt hjælpe Mig Gud og Hans hellige Ord.“

Maa Gud forlene Mig Kraft til at indløse denne Eed, som det blev Min forevigeede Fader givet at indløse Sin. Ret og Sandhed havde Han sat til Maal for Sin Styrelse, og Ret og Sandhed vidne i Forening med Hans Folks Taknemmelighed, hvor utrætteligt Han stræbte mod Sit Maal, og hvorledes Han naaede det.

For Mig og for Hans Folk er det en Trøst i Sorgen over Hans Tab at see tilbage paa de lykkelige Aar af indre Udvikling og ydre Fred, som Han med Sin Visdom og Erfaring beredte de tvende Broderfolk, hvis Forening Han befæstede med lige Omhu for begges gjenfærdige Rettigheder; men i dette Tilbageblik er for Mig og for Hans Folk ei mindre en alvorlig og manende Opfordring til at vedblive den samme Veie, som Han har betegnet Os, og som, naar Konge og Folk vandre den sammen, fører til indre Styrke og den deraf følgende Agtelse for Os Selv og Agtelse af Andre.

Som Min forevigeede Fader i Sin første Henvendelse til Norges Storthing trygt byggede paa Vissheden om hos Nationens ubkaarede Mænd at finde det ægte Fædrelands-Sind, den Samdrægtighed, den oplyste og kraftfulde Bistand, der er for-

nyden for Samfundets Udvikling, — saaledes stoler Jeg med samme Tryghed paa, at Norges valgte Mænd skulle bistaae Mig og Min Regjering med lige Trofasthed, med lige rebelig Villie i at fremme Alt, hvad der kan bidrage til at sprede Lykke og Velvære over Samfundet, til at opretholde Eders Frihed og Uafhængighed, og til at bevare Urofreden for Loven; thi med Lov skal Land bygges.

Lad Os derfor med forenede Anstrængelser henvende Vor Omhu paa Fremtiden og fortsætte den Udvikling, som Fortiden har overleveret Os. Den Erfaring, hvilken snart et halvt Aarhundrede har skjænket, berettiger Os til Forhaabningen om Forsynets vedvarende Betsignelse af Vore Bestræbelser; og det Norske Folk skal med den trofaste Kjærlighed, det har givet Sit Kongehus i Arv, ligesom dette høie Stifter, med den oprigtige Tillid og Hengivenhed for Fostbroderfolket, der ere Foreningens sande Styrke, og med den fremadstræbende Kraft, som boer i dets Indre, vedblive at arbejde mod det Maal, som er et ædelt Folk værdigt: Oplysningens Udvikling, Samfunds-Ordenens Befæstelse og Udbredelse af Lykke og Tilfredshed til alle Samfundslivets Dele. Mig skulle I altid finde paa denne Eders Veie!

Med Glæde skulle I modtage den Meddelelse, der vil blive Eder gjort om Kongehusets Tilvæert ved Min Brodersøns Fødsel, og i denne lykkelige Begivenhed, hvorved Arvesølgen er yderligere betrygget, see et nyt Beviis paa Forsynets Naade.

Saa vel ved Min Thronbestigelse som senere har Jeg modtaget de meest tilfredsstillende Beviser paa samtlige udenlandske Magters venstabelige og forekommende Sindelag.

Beretningen om Rigets Tilstand vil gjøre Eder bekendte med hvad der vedkommer Statsstyrelsens Gang og Landets Fremskridt, siden I sidst vare samlede; og ved de Forslag og Meddelelser, som ville blive Storthinget forelagte, skal Jeg henlede Eders Opmærksomhed paa, hvad der under dette Storthings Møde er nødvendigt eller ønskeligt til

S. № 1.

det Almindeliges Vel at faae udført eller forberedt.

Idet Jeg herved erklærer Norges Storthings Forhandlinger aabnede, anraaber Jeg Forsynet om

at lede og velsigne Eders Arbeider, forfikkrende Eder om Min Hele Kongelige Indest og Bedaa- genhed.

Givet paa Christiania Slot den 6te October 1859.

Carl.

G. Sibbern.

D. Arenz.
